

Att riksbanken skulle få en betydande vinst af ett afdelningskontor i Borås är högst sannolikt, emedan staden och dess omnejd har en mycket omfattande rörelse.

På grund af hvad jag här i korthet har anfört får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta från och med 1891 års början inrättande af ett riksbankens afdelningskontor i Borås, för det låneområde och under de vilkor och bestämmelser i öfrigt, som herrar bankofullmäktige och bankoutskottet finna lämpliga att föreslå.

Om remiss till bankoutskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 22 januari 1890.

P. Svensson.

N:o 39.

*Af herr **B. Bengtsson** i Boberg, om förmånsrätt för från fast egendom och industriella inrättningar utgående afgifter till presterskapet.*

Genom Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 11 juni 1862 blefvo presterskapets löneinkomster så ordnade, att en del bestämts att utgå i penningar och uppbäras senast den 1 oktober, och den största delen att utgå i persedlar, som betalas efter medelmarkegångspris, och uppbäres

senast den 1 mars. I Hallands län — och förmodligen äfven i de öfriga länen — är sistnämnda uppbörd hufvudsakligen bestämd till ett visst belopp spanmål som af hemmanen i hvarje församling skall utgå såsom ersättning för tertial, qvicktionde, altare, helgonskyld, m. m. m. Men huruvida genna spanmålsutgift skall utgå med den förmånsrätt som stadgas för tionde och afrad i 17 kap 6 § handelsbalken, omnämner ej ifrågarvarande förordning. Men under de senare åren, då förmånsrätt för vid konkurs bevakad prestlön blifvit bestridd, hafva flerstädes underdomstolar och hofrätt ogillat den yrkade förmånsrätten, emedan något stadgande derom ej finnes.

Detta förhållande kan föranleda till långvariga och besvärliga rättegångar både för församlings medlemmar och för presterskapet, om hvem som skall kännas vid förlusten. Ty icke är det skäligen rätt att presterskapet skall förlora något af sin enligt löneregleringen tillförsäkrade lön, men ännu mindre rätt vore det om till exempel en större del af en församlings fastighetsegare råkade i konkurs, och den öfriga delen då skulle åligga att betala hela det bristande beloppet.

Med anledning af hvad jag här anfört, hemställer jag att Riksdagen för sin del ville besluta,

att alla af fast egendom och industriella verk utgående afgifter till presterskapet skola utgå med lika förmånsrätt som för kommunalutskylder är stadgad.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 24 januari 1890.

Bengt Bengtsson.